

А най-стариятъ тетевенчанинъ, дѣдо Лалю, се просълзилъ и го целуналъ по челото... Още сжщата вечеръ всички гости били спечелени за народното дѣло.

Въ други градъ апостолътъ говорилъ още по-пламенно. Слушателитѣ му се унесли и почнали съ радость да говорятъ за хубавия животъ, който щѣлъ да настане, когато се освободи България. Тогава Левски станалъ, повикалъ децата на домакия, погалилъ ги и рекълъ: „Тия ще видятъ свободата, а ние ще се боримъ и ще мремъ!“

И великиятъ апостолъ изпълни думитѣ си.

До последния си часъ той се бори съ оружје и слово срещу народнитѣ потисници. Навсѣкжде преследванъ и всѣкжде посрещанъ, навредъ търсенъ и вредъ укриванъ, — той обикаля градове и села, вдѣхва вѣра у народа, основа тайни комитети, които рабо-

тятъ за бунтъ и за свобода. Враговетѣ влизатъ въ диритѣ му. Търсятъ го подъ шумка. Но той върши безстрашно великото си дѣло. Смъртъта го дебне, но той върви смѣло срещу нея, защото знае, че трѣбватъ жертви за светото дѣло.

Преди шестдесетъ и деветъ години Левски увисна на бесилото. Той умре за правда и за свобода, за да заживѣе безсмъртенъ въ сърдцата на освободенитѣ българи.

Децата, които Левски милваше по рошавитѣ главички, доживѣха да видятъ свободна България. Тѣхнитѣ синове се поклониха на 19 февруарий тази година предъ паметътъ на великия апостолъ и дадоха обетъ да следватъ неговия примѣръ. И чистиятъ поклонъ на българската младежъ ще бжде най-свидната благодарностъ на нашата мила родина къмъ нейния великъ синъ, който даде живота си за свободата на поробенитѣ братя.

Ранъ-Босилекъ

РОДНА КЖЩА

Уличката мълчалива
въ свѣтла тишина извива.

Порта витъ бръшлянъ обгрѣща,
а задъ нея — стара кжща.

Тукъ родихъ се, тукъ отрастнахъ
съ обичъ майчина прекрасна.

Съ татковитѣ грижи вѣчни,
думи топли и сърдечни.

Съ мили братчета, сестрички —
радостни и бодри птички.

И на Бога да се моля
тукъ познахъ азъ свѣтла воля.

Лястовичка ранобудна
пѣеше ни пѣсень чудна —

отъ гнѣздото, подъ стрѣхата,
предъ градината съ цвѣтята.

Всичко мило, свѣтло бѣше,
радость у дома звучеше.

Споменъ ме къмъ тебе връща,
скжпа наша родна кжща!

Иванъ Карановски